

פרק א': פרשנות

1. בפקודה זו –

- "דיפלומה" – לרבות כל תואר, תעודה, מעמד, הסמכה או כתב שניתנו מאת אוניברסיטה או גוף אחר, מאת הממשל של ארץ או מקום או מאת אנשים הפועלים מכוחו;
- "הועדה המייעצת" – ועדה שהוקמה לפי סעיף 12;
- "המנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות, לרבות משנהו וכל נושא משרה במשרד הבריאות שהמנהל מינה אותו למלא תפקידים על פי פקודה זו;
- "השר" – שר הבריאות;
- "סכנאי שיניים" – מי שמכין, על פי הוראותיו של מורשה לריפוי שיניים, שיניים תותבות או התקנים אחרים לשיניים;
- "מחלה מסכנת" – אחת מאלה:
- (1) מחלת נפש;
 - (2) מחלה העלולה לסכן בריאות האנשים שבטיפולו של מורשה לריפוי שיניים;
 - (3) מחלה או כושר לקוי העלולים לשלול ממורשה לריפוי שיניים את היכולת לעסוק בריפוי שיניים, לחלוטין או זמנית או חלקית;
- "מרפא שיניים" – מורשה לריפוי שיניים לפי סעיף 2(2);
- "עיסוק בריפוי שיניים" – ניתוח, טיפול, ייעוץ או השגחה המבוצעים כרגיל בידי רופא שיניים, וכן פעולות כאמור הנעשות בהכנה לקראת התאמתן, הכנסתן, קביעתן או תיקונן של שיניים תותבות או בקשר לכך;
- "רופא מורשה" – כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976;
- "רופא שיניים" – מורשה לריפוי שיניים לפי סעיף 2(1);
- "רשיון" – רשיון לעסוק בריפוי שיניים לפי פקודה זו;
- "שיננית" – מי שהורשה לפי סעיף 5.

פרק ב': ייחוד העיסוק בריפוי שיניים

2. אלה מורשים לריפוי שיניים:

- (1) רופא שיניים שהוא בעל רשיון או היתר זמני לעסוק בריפוי שיניים לפי פקודה זו;

מורשים לריפוי שיניים

* נקבע בועדת התוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום ח' באדר תשל"ט (7 במרס 1979) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בהנ"ח 36, עמ' 836.

נוסח חדש זה יבוא במקומה של פקודת רופאי השיניים, 1945: ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 1; ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 290; ס"ח תשי"א, עמ' 66; תשי"ח, עמ' 104; תשכ"ה, עמ' 54; תשכ"ח, עמ' 16; תשל"א, עמ' 68; תשל"ו, עמ' 256.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.

(2) מרפא שיניים שהוא בעל תעודת היתר לעסוק בריפוי שיניים שניתנה לו על פי בקשה שהגיש עד כ"ט בטבת תשכ"ו (21 בינואר 1966).

3. (א) מי שאינו מורשה לריפוי שיניים לא יעסוק בריפוי שיניים ולא יתחזה, במפורש או מכללא, כעוסק בריפוי שיניים או כמוכן לעסוק בו.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) אינו בא למנוע רופא מורשה מעיסוק בריפוי שיניים בכרוך לעיסוקו הרפואי.

4. מורשה לריפוי שיניים רשאי להעסיק, בפיקוחו האישי, עוזרים בעבודתו המקצועית, אבל לא יתיר לעוזר כאמור – חוץ משיננית הפועלת לפי סעיף 5 – ליעץ למתרפא, להשגיח עליו או לטפל בו או לבצע בו ניתוח כלשהו.

5. המנהל הכללי רשאי בתקנות, לאחר התייעצות עם ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת –

(1) להגדיר כשירותה של שיננית ותנאי רישויה;

(2) להתיר לשיננית לבצע פעולות הכרוכות בחינוך לבריאות השן ובגיהות הפה והשיניים – לרבות ייעוץ בענין פעולות כאמור – בפיקוחו של מורשה לריפוי שיניים ובתנאים שנקבעו.

פרק ג': הזכאים לקבל רשיון

6. (א) מי שנתקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רשיון:

(1) הוא אדם הגון;

(2) הוא בעל השכלה בריפוי שיניים;

(3) הוא אזרח ישראלי או בעל רשיון לישיבת קבע או לישיבת ארעי בישראל.

(ב) ואלה בעלי השכלה לענין סעיף קטן (א)(2):

(1) מי שקיבל תואר המעיד על סיום חוק לימודיו כרופא שיניים בבית ספר לרפואת שיניים של מוסד להשכלה גבוהה בישראל שהמועצה להשכלה, גבוהה הכירה בו;

(2) מי שסיים חוק לימודיו ברפואת שיניים באוניברסיטה או בבית ספר לרפואת שיניים ברמה אוניברסיטאית בחוץ לארץ שהמנהל הכיר בהם וכידו דיפלומה שהמנהל הכיר בה.

7. יינתן רשיון גם למי שאינו בעל השכלה כאמור בסעיף 6(ב) אם נתקיימה בו אחת משתי אלה:

(1) למד לא פחות משלוש שנות לימוד ברמה תת-אוניברסיטאית בבית ספר לריפוי שיניים בחוץ לארץ שהמנהל הכיר בו, וכידו דיפלומה שהמנהל הכיר בה, ולמד לפחות שנת לימוד אקדמאית אחת בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע, ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו;

(2) עלה לארץ לאחר שהיה מורשה בהיתר לעסוק דרך קבע בריפוי שיניים במדינה שבה עסק בכך למעשה, ומעיד על כך מסמך ציבורי שניתן כדין באותה מדינה או עתון רשמי של אותה מדינה, ולמד לפחות שתי שנות לימוד אקדמאיות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע, ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו.

מתן רשיון לבעלי השכלה מושלמת

מתן רשיון לאחר השלמת השכלה ובחינות מקצוע

8. (א) מבקש שלא נתקיים בו האמור בסעיף 7(1) או (2), יסרב המנהל לקבלו לקורס לריפוי שיניים, אולם לפי דרישת המבקש יביא את הבקשה לפני הועדה המייצעת.
- (ב) הועדה המייצעת רשאית – בהתחשב בהכשרתו של המבקש וכעיסוקו בריפוי שיניים בפועל, כעיסוקו העיקרי באופן ובהיקף של ממש, לפני ג' כאב תשל"ו (30 ביוני 1976) – להמליץ על בחינות מיון וכניסה כתנאי לקבלתו לקורס.
- (ג) עמד המבקש בבחינות האמורות ולמד לפחות שתי שנות לימוד אקדמאיות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו – יינתן לו רשיון.
9. מרפא שיניים זכאי לקבל רשיון לאחר שלמד לפחות שתי שנות לימוד אקדמאיות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו; אין בהוראה זו כדי לגרוע ממעמדו של מרפא שיניים לעסוק בריפוי שיניים כמרפא שיניים.
10. מועמד שנכשל בבחינות כניסה לקורס לפי סעיפים 7 עד 9 או בבחינות בסיומו, זכאי להיבחן פעם אחת נוספת.
11. "נקבע", לענין פרק זה – נקבע בידי המנהל בתקנות לאחר התייעצות עם המועצה המדעית של ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל, ובהעדרה – עם מי שלדעת השר ממלא תפקידה.

מתן רשיון למרפא
שיניים

בחינה נוספת

הגדרה

פרק ד': רישוי רופאי שיניים

סימן א': הועדה המייצעת לרישוי

12. (א) לענין מתן רשיונות יקים השר ועדה של שלושה שחבריה הם רופא או רופא שיניים בשירות משרד הבריאות ושני מורשים לריפוי שיניים שלפחות אחד מהם הוא חבר של סגל ההוראה בבית ספר לרפואת שיניים בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את שני המורשים האלה ימנה שר הבריאות מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל, ואם לא הגישה לו תוך חדשיים מיום שקיבלה דרישה על כך – ימנה שר הבריאות שני מורשים לריפוי שיניים כפי שייראה לו.
- (ב) השר ימנה את יושב ראש הועדה מבין חבריה.
- (ג) לכל חבר של הועדה המייצעת ימנה השר ממלא מקום בדרך ובתנאים שמינה את החבר.
- (ד) השר יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הועדה וממלאי מקומם.

ועדה מייצעת
לענין רשיונות

תקופת כהונתו של
חבר הועדה

13. תקופת כהונתו של חבר הועדה המייצעת תהא שלוש שנים מיום מינויו והוא יכול להתמנות מחדש, ובלבד שלא יכהן יותר משלוש תקופות כהונה רצופות; חבר הועדה שתקופת כהונתו תמה יוסיף לכהן עד למינוי חבר אחר במקומו.
14. הועדה המייצעת תדון בכל ענין בהרכב שהחלה בו עד סיומו, אולם ממלא מקום של חבר הועדה יבוא במקומו, לפי קביעת יושב ראש הועדה –
- (1) אם התפטר החבר או נפטר או נבצר ממנו למלא תפקידו;
- (2) על פי בקשת חבר הועדה שנבצר ממנו זמנית למלא תפקידו או לגבי מבקש פלוני.

ממלא מקום

15. תוקף החלטותיה של הועדה המייעצת לא ייפגע מחמת שנתפנה מקומו של חבר הועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.

16. (א) הועדה המייעצת תחליט ברוב דעות של חבריה.
(ב) הועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות לפיה.

17. (א) הועדה המייעצת רשאית להזמין את המבקש להתייצב לפניו ולקבל ממנו פרטים על לימודיו בריפוי שיניים ועיסוקיו.
(ב) לא תמליץ הועדה המייעצת על סירוב למתן רשיון אלא אם נתנה הזדמנות למבקש להופיע לפניו ולטעון את טענותיו.

סימן ב': הנוהל ברישוי

18. בקשת רשיון תוגש למנהל.

19. להוכחת קיומו של תנאי מן התנאים הנקובים בפרק ג' לא ייזקק המנהל אלא לתעודות ציבוריות כמשמעותן בפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971², ובהעדרן – לפסק דין הצהרתי של בית משפט שלום בישראל.

20. (א) מבקש רשיון שנתקיימו בו כל התנאים המפורטים בסעיף 6 – יתן לו המנהל רשיון; לא שוכנע המנהל שנתקיימו במבקש תנאי ההשכלה כאמור בסעיף 6 (ב) או היה סבור שיש להתנות את מתן הרשיון בבחינות או בהשתלמות אף על פי שנתקיימו כל התנאים האמורים – יעביר את הבקשה לחוות דעתה של הועדה המייעצת.
(ב) שוכנעה הועדה המייעצת שנתקיימו במבקש התנאים למתן רשיון, תמליץ על נתינתו; לא שוכנעה – רשאית היא להמליץ על אי מתן הרשיון או על נתינתו לאחר שה- מבקש יעמוד בבחינות או בהשתלמות.

21. (א) המנהל רשאי לתת היתר זמני לעסוק בריפוי שיניים לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים בכל מקרה שראה צורך בכך או כל עוד לא הושלם הנוהל למתן רשיון.
(ב) המנהל רשאי לפי שיקול דעתו לחדש היתר זמני.
(ג) מי שיש לו היתר זמני יחזירנו למנהל ביום פקיעת תקפו.

22. (א) הנפגע מסירוב המנהל לתת לו רשיון רשאי לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושה חדשים מהיום שבו קיבל הודעה על הסירוב.
(ב) ביקש אדם רשיון ולא נחן לו המנהל רשיון תוך ששה חדשים מיום הבקשה, רשאי הוא לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושת החדשים שלאחר תום ששת החדשים האמורים.
(ג) בערעור לפי סעיף זה רשאי בית המשפט העליון לתת הוראות כפי שיראה לנכון, לרבות הוראות בדבר הוצאות הערעור.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

23. לצורך בדיקת כשרו הנפשי או הגופני של מבקש רשיון או של מורשה לריפוי שיניים במקרים האמורים בסעיפים 25 ו-26, ימנה המנהל ועדה של שלושה רופאים (להלן – ועדה רפואית); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסוים; התעוררה שאלה של כושר נפשי תהיה הועדה מורכבת משלושה רופאים פסיכיאטרים.

24. (א) לצורך בדיקה כאמור תהיה לוועדה רפואית סמכות –
 (1) להזמין אדם לבוא לפניו ולהעיד או להציג דבר;
 (2) לחייב עד להעיד בשבועה או כהן צדק לפי הוראות לענין זה שבתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג–1963;³
 (3) לבקש מבית משפט מחוזי שבתחום שיפוטו היא יושבת ליתן צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א–1971;
 (4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו מכוח סעיף זה כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדה רפואית מאדם להעיד או להציג דבר וסירב לעשות כן, ללא צידוק המניח את דעת הועדה, רשאי בית משפט מחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הועדה לצוות על פי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה לכפות את הציות להוראות הועדה בדרך שתיראה לו, לרבות מעצרו של הסרבן.

(ג) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף זה.

(ד) הועדה תגיש למנהל את ממצאיה ומסקנותיה המנומקים.

25. (א) היה למנהל חשש סביר כי אדם המבקש רשיון סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש מהמבקש להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.
 (ב) סירב המבקש לדרישת המנהל, לא יינתן לו רשיון כל עוד לא התייצב ונבדק.

26. (א) ראה המנהל כי מורשה לריפוי שיניים סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש ממנו להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.
 (ב) המועד להתייצבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור לפי סעיף 32 אלא אם נוכח המנהל כי מחמת סכנה דחופה לציבור יש להקדים את מועד הבדיקה הרפואית.
 (ג) לא התייצב המורשה לריפוי שיניים במועד ובמקום שנקבעו לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל להתלות את רשיונו עד שייבדק.
 (ד) המנהל רשאי לפרסם התליה כאמור בכל דרך שתיראה לו ואין חובה לפרסם את הדבר ברשומות.

27. (א) בטרם יחליט המנהל, לפי סעיף 25 או 26, לדרוש ממבקש רשיון או ממורשה לריפוי שיניים שיתייצב לפני ועדה רפואית לפי סעיף 23 לשם בדיקה, רשאי המנהל –
 (1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי של מוסד רפואי או של רופא שטיפלו בו, לדרוש מהם שימסרו לו את המידע;
 (2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי אדם אחר, לדרוש ממנו שימסור לו את המסמך.
 (ב) מי שנדרש למסור מידע או מסמך לפי סעיף זה חייב לקיים את הדרישה.

3 ק"ח תשכ"ג, עמ' 1869.